

zati k § 1 cit. nař., kde prohlašuje se za min. olej surový petrolej a jeho destiláty, načež se výslovně jako příklady uvádějí: petrolej, ether, gasolin, benzin, ligroin atd.

Pokud pak stížnost vyslovuje obavu, že povolené provisorium, byť bylo omezeno na pět let, pravděpodobně potrvá po celá desetiletí, sluší proti tomu uvést, že pouhá možnost nesplnění konsensní podmínky, t. j. přemístění skladiště do nových kasáren, až tyto budou zbudovány, nemůže býti zákonným důvodem pro odepření konsensu, a to tím méně, ježto úřad jest samozřejmě oprávněn stav konsensní podmínce odporující kdykoli odstraniti. — — — — —

Č. 7586.

Pošta. — Samospráva obecní. — Zdravotnictví. — Řízení před nss-em: I. * Veřejná nemocnice, již dopisuje obec ve věci úřední, jest jako adresát portu podléhající (čl. VI. zák. č. 108/1865 ř. z.) legitimována k námitce, že obec jako odesílatel je osvobozena od porta. — II. * Obci nepřisluší osvobození od porta podle čl. II. bodu 10 zák. č. 108/1865 ř. z. pro dopis řízený ve věci úřední na veřejnou nemocnici.

(Nález ze dne 27. listopadu 1928 č. 13.920/27.)

V ě c: Správní výbor všeobecné veřejné okresní nemocnice v P. proti ministerstvu pošt a telegrafů stran osvobození od poštovního porta.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Od správy všeob. veř. nemocnice v P. bylo ze dvou nefrankovaných dopisů zaslaných jí obcemi B. a R. vybráno poštovní porto po 1 Kč za dopis. Na stížnost správy, poukazující k tomu, že podle ustanovení čl. II bod 6 a 10 zák. z 2. října 1865 č. 108 ř. z. přísluší osvobození od porta i korespondenci mezi obcí a veř. nemocnicí, a domáhající se vrácení zaplaceného porta, vyslovalo ředitelství pošt v Praze výnosem z 25. listopadu 1926, že takovéto osvobození ve zmíněném ustanovení zák. není obsaženo. — Odvolání zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím z těchto důvodů: »Podle čl. X zák. č. 108/1865 ř. z. podléhají poštovním poplatkům korespondence a zásilky, které tento zákon výslovně neprohlásil za osvobozené od poštovního. Podle čl. II odst. 10 tohoto zák. jest osvobozena od poštovního korespondence humanitních ústavů, které jsou bezprostředně spravovány státem a pak korespondence za veřejné uznaných (všeobecných) nemocnic, ústavů pro choromyslné, porodnic a nalezinců ve všech úředních věcech s úřady, orgány a korporacemi uvedenými pod 1, 2, 6 a 7 a ve vzájemném styku.

Jiných zákonných ustanovení, o něž by mohl odvolatel opíratí nárok na osvobození od poštovního, není. Je zcela jasno, že se slova zákona »ve vzájemném styku« vztahují jen na vzájemnou korespondenci léčebných ústavů a podl. s jinými léčebnými ústavy, spadajícími pod čl. II

odst. 10 zák., nikoli však na vzájemnou korespondenci těchto ústavů a pod. s úřady a pod. naznačenými v tomto odstavci. Ježto pak odstavec 6 čl. II zák., který přiznává osvobození od poštovního v určitém směru i obcím, rozsah tohoto osvobození jasně precisuje, není pochyby, že korespondence obecních úřadů svědčící veř. nemocnicím podléhá poštovnímu.»

Stížnost k nss zastává názor, že podle čl. II č. 10 cit. zák. nepodléhají poštovnímu portu dopisy obcí na okr. veř. nemocnici ve věcech úředních, takže v daném případě od st-le poštovní porto nemohlo být požadováno.

Stížnost sice uplatňuje, že osvobození od pošt. porta je přiznáno obci, leč nss přes to nemohl shledati, že by st-l nebyl legitimován z popření správnosti tohoto jeho názoru dovozovati porušení subj. práva jemu samému příslušejícího. Jeť co do dopisů, o něž tu jde, on jako adresát podle čl. VI cit. zák. portem povinen, a námitka jeho čelí nař. rozhodnutí tvrzením, že dopisy ty vůbec jsou osvobozeny od porta, takže ani st-le povinnost je platiti nestihá.

Ve věci nedal nss stížnosti za pravdu.

Z obsahu čl. II zák. č. 108/1865 ř. z. jde, že osvobození od porta je přiznáno buď pro korespondenci v určitých tu uvedených záležitostech bez ohledu na to, kdo je odesílatelem jejím (body 4, 15, 18, 19, 20) nebo korespondenci určitých tu uvedených subjektů v záležitostech, jež zákon rovněž označuje. O tom, která korespondence obecních úřadů je od porta osvobozena, jedná bod 6, jenž stanoví, že jejich korespondence ve vzájemném styku s úřady, orgány a korporacemi jmenovanými v bodě 1 a 2 a mezi sebou (tedy mezi obecními úřady) ve všech záležitostech přeneseného oboru působnosti a jistých blíže tu označených záležitostech vlastního oboru působnosti je porta prosta. Toto ustanovení svým zněním vylučuje, že by korespondence obecních úřadů, řízená na všeob. veř. nemocnice, požívala stejné výhody. Bod 10 přiznává osvobození od porta korespondenci humanitních ústavů ve správě státní jsoucích, dále korespondenci všeob. veř. nemocnic atd. v úředních záležitostech s úřady, orgány a korporacemi, jmenovanými sub 1, 2, 5 a 7 a ve vzájemném styku. Stanoví-li se v tomto bodě podle toho, co svrchu bylo řečeno, osvobození od porta pro subjekty, o jejichž korespondenci tu jest řeč, t. j. pro humanitní ústavy, všeob. veř. nemocnice atd., pak je zřejmo, že z tohoto ustanovení nelze dovozovati pro korespondenci jiných subjektů, řízenou na tyto instituce (humanitní ústavy, nemocnice atd.) nárok na osvobození od porta a že takového osvobození požívají jen, je-li jim jiným bodem cit. čl. II přiznáno. A rovněž z toho plyne, že »vzájemným stykem«, na konci bodu 10 zmíněným, rozumí se jen styk subjektů dle bodu toho oprávněných mezi sebou, t. j. korespondence jednoho humanitního ústavu (nemocnice atd.) s druhým.

Z těchto důvodů nemá stížnost pravdu, tvrdí-li, že st-l nebyl portem povinným adresátem co do dopisů, obcemi nař. řízených a bylo ji proto zamítnouti jako bezdůvodnou.